

2. Житник, Б. О. Методи навчання та активізації пізнавальної діяльності учнів. *Управління школою*. 2005. Трав.(№15). С. 9-28.

3. Лозова, В. І. *Пізнавальна активність школярів (спекурс з дидактики)*: навч. посібник для пед. ін-тів. Харків: Основа при ХДУ, 2009. 89 с.

4. Tomlinson, B. *English Language Learning Materials. A Critical Review*. London: Continuum, 2008. 120 p.

Хугасва Анна

Вінницький державний педагогічний університет

імені Михайла Коцюбинського

науковий керівник: Вишивана Н. В., к. філол. наук, доцент

ЗАСТОСУВАННЯ ПРОЕКТНОЇ МЕТОДИКИ ДЛЯ РОЗВИТКУ МОНОЛОГІЧНОГО МОВЛЕННЯ В УЧНІВ СЕРЕДНЬОЇ ШКОЛИ

Потреба у пошуку нових педагогічних можливостей – характерна ознака сьогоденної сучасної освіти. Основоположні засади цього пошуку пов'язані з відмовою від традиційного навчання та виховання, а також ідеєю цілісності педагогічного процесу, адже це система, яка спирається на теорії загальнолюдських цінностей, гуманізації, особистісно-орієнтованого підходу, пріоритету суб'єкт-суб'єктних відносин.

Соціально-економічні зміни призводять до активізації процесів оновлення шкільної політики та змінюють відносини сторін педагогічного процесу. Система шкільної освіти України також переживає реформи. Важливим компонентом цих змін є впровадження проектних форм роботи та використання проектного методу навчання, спрямованих на ефективне вивчення іноземної мови учнями.

Проектний метод є одним з інноваційних методів навчання та ґрунтується на ідеї такого навчання, під час якого враховуються особисті інтереси учнів, внаслідок чого вони будуть діяти активно та самостійно, виявляти вмотивованість та зацікавленість в роботі. Крім того, цей метод пов'язує шкільне навчання з реальним життям, що допомагає підвищити інтерес учнів до вивчення предмета та поліпшити якість їхніх знань.

Вивченням даного методу займаються багато дослідників, наприклад: D. Fried-Booth, F. Stoller, О. Устименко, Н. Калина та ін. Використання проектів в освітньому процесі сприяє розвитку пізнавальної активності та критичного мислення учнів, а також комунікативних навичок.

Метою методу проектного навчання є постійний пошук нових знань та підвищення мотивації учнів до самостійного освоєння матеріалу.

Проектна робота забезпечує включення механізмів запам'ятовування та відтворення інформації; передачу інформації іншим; застосування знань у варіативних ситуаціях; розуміння причинно-наслідкових зв'язків, співвідношення частини і цілого; наведення аргументів і доказів, перегруповування окремих частин і створення нового цілого тощо.

Використання проектних форм роботи сприяє розвитку організаторських здібностей, ініціативи та самостійності учнів, вдосконалюється також й вміння орієнтуватися в інформаційному просторі, активно розвивається критичне мислення та сфери комунікації. Метод проектів не лише активізує розвиток талантів і вмінь кожного учня, але й дає змогу усвідомлювати та оцінювати особистісні ресурси, а також визначати важливі для особистості і суспільства перспективи.

Тому проектний метод навчання є важливим елементом сучасної освіти, який сприяє розвитку творчих та пізнавальних навичок учнів та забезпечує взаємодію між учителем та учнем, а також сприяє пошуку найефективніших форм і методів навчання.

Хутченко Іван

Вінницький державний педагогічний університет

імені Михайла Коцюбинського

науковий керівник: Мельник Т. М., к. філол. наук, доцент

ЛІТЕРАТУРА США У ПЕРІОД МІЖ ДВОМА СВІТОВИМИ ВІЙНАМИ

На період між Першою та Другою світовими війнами припав художній розквіт американської літератури. Особливо у цьому відношенні виділяються 20-ті роки ХХ ст., які в американській критиці були названі «золотим століттям» американського роману [2, с. 79]. Цю характеристику можна поширити і на інші жанри, оскільки до цього моменту література США подолала своє хронологічне відставання від Європи та органічно влилася у світовий літературний процес. Свідченням цього стала поява видатних романів Е. Хемінгуейя, У. Фолкнера, Ф. С. Фіцджеральда, С. Льюїса, Ш. Андерсона, Дж. Дос Пассоса, п'єс Ю. О'Ніла, поетичних творів Т. С. Еліота, Е. Паунда, Р. Фроста, К. Сенберга.

У 1920-ті роки в літературі США виділялися два письменницькі покоління: старше (Т. Драйзер, С. Льюїс, Е. Сінклер), яке розпочало свій шлях ще до Першої світової війни, та молоде (Дж. Дос Пассос, Е. Хемінгуей, У. Фолкнер, Ф. С. Фіцджеральд, Т. Вайлдер), представники якого увійшли до літератури саме у цей період.

Економічне процвітання Америки 1920-х породило теорію «безкризового розвитку капіталізму», і тим трагічніше для країни виявилася світова економічна криза 1929-1933 років, яка з найбільшою силою проявилася саме в США як у найрозвиненішій в економічному відношенні країні. Цей період отримав метафоричну назву «велика депресія» [1, с. 118]. Саме тоді серед інтелігенції набули особливої популярності соціалістичні ідеї. Ніколи раніше таку величезну роль в житті американців не відігравала політика. Виведення країни з кризи пов'язане з ім'ям президента Ф. Д. Рузвельта, який проголосив «новий курс», який був заснований на активному втручанні держави у соціально-економічне життя. Ф. Д. Рузвельту вдалося стабілізувати ситуацію,